

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 46.
Προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ ἡμετέρα βουλή ἐπανελάβεν ἀπὸ τῆς Τρίτης τὰς ἐργασίας αὐτῆς, ἐξακολουθεῖ δὲ ἐπιψηφίζουσα τὴν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους.

— Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις, ἡ Πύλη διώρισε καὶ τρίτον ἐπιτροπὴν, πρὸς διαπραγματεύειν μετὰ τῶν Πρέσβων, τὸν Γαζή Μουχτάρ Πασῶν Ἀγνοεῖται εἰσέτι ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ἐννοια τοῦ διορισμοῦ τούτου. Ἐξ ὧν ἔτι προκύπτει, ὡς μάλλον βέβαιον συμπέρασμα, ὅτι καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρξάμεναι διαπραγματεύσεις εἰς οὐδὲν θὰ ἀπολήξωσι συμπέρασμα ὀριστικόν. Ἡ Τουρκία φαίνεται ὅτι ἀπόφασιν ἀμετάθετον ἔχει νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν μὴ παραχώρησιν τῆς Πρεβέζης, οὐδεμίαν δ' ἐννοεῖ ἀποζημίωσιν, καὶ μάλιστα διὰ τῆς παραχώρησεως τῆς Κρήτης, ἀντὶ τῆς ἀπὸ τῆς Βερολινείου γραμμῆς γενομένης ἀποκοπῆς τῶν Ἰωαννίνων, τοῦ Μετσόβου, τῆς Ἄρτης καὶ τῆς Πρεβέζης.

— Πρὸ ἡμερῶν ἀνέγνωμεν ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένῃ ἐφημερίδι «Πρωτὰ» διατριβὴν ὑπογεγραμμένην ὑπὸ ἱατροῦ τινὸς κ. Μασούρα, ἐν ἧ ἐκτίθενται καὶ πολλὰ μὲν ἄλλα, ἴδια δὲ πολλὰ δευτὰ περὶ δικαστικῶν προσώπων ἐνασκούντων ἐν ταῦθα τὰ ἐκείνων καθήκοντα. Ὁ διατριβογράφος δηλονότι τ.η.π. δημοσίᾳ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὴν δικαστικὴν ἀκεραιότητα δικαστικῶν προσώπων, αἵτινα κατονομάζει ἀπροκαλύπτως καὶ ἀποδίδει αἰτίαι, τίποτε ἄλιγότερον, ἢ δωροληψίας πρὸς παράβασιν τῶν καθηκόντων τῶν. Διὰ νὰ μὴ μακρογώμεν, παραθέσομεν μίαν μόνον περιεκτικὴν τῆς διατριβῆς ταύτης λίαν ἐνδεικτικὴν τοῦ ὅλου: «Τὰ Καλάβρυτα, λέγει ὁ διατριβογράφος, κατὰ τοὺς τελευταίους μάλιστα χρόνους, ἀπέδειξαν ὅτι ἡ δικαστικὴ τιμὴ καὶ ἀκεραιότης ἔχει καὶ αὐτὴ τὸ ἀντίτιμόν της· διότι ἐκτὸς τῶν προδικασμῶν καὶ χρήματα ἐλέγη· ὅτι ἔλαβον δικασταὶ πρὸς διαστροφὴν τῆς δικαιοσύνης καὶ εἰς τὸν κ. Καράκαλον ἐκτὸς ἄλλων, ὅστις ἀπὸ πολυχρόνιον τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ἀσχοληθῇ εἰς δικηγορικὴν ἢ δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, μετεμορφώθη δικαστὴς κτλ.» Ὁ Καράκαλος δ' οὗτος διατελεῖ δικαστὴς πρὸς τῶ ἐν Πάτραις Πρωτοδικεῖον, διευθύνει δ' ἐνίοτε τὰς συνεδριάσεις τοῦ Κακουργιοδικείου. Ἀλγερινὴν ἐνεποίησεν ἡμῖν ἐντύπωσιν ἢ ἀνάγνωσις τῆς διατριβῆς ταύτης καὶ πλείοτερον ἐθλίβημεν μαθόντες ὅτι ὁ διατριβογράφος δὲν κατηγγέλη ἀκόμη ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐπὶ συκοφαντίᾳ, παρὰ τῶν διασυρομένων δικαστῶν, μ' ὅλον ὅτι πολλὸς παρήλθεν ἐκτοτε χρόνος. Μόνον παρ' ἡμῖν συμβαίνουσιν οὕτως ἐκτροπα πράγματα παρερχόμενα ἀπαρητήρητα καὶ, ὡς εἶπεν, ἀθροῦσως. Ἡ δικαστικὴ τιμὴ καὶ ἀξιοπρέπεια δὲν εἶναι ἀποκλειστικὸν κτῆμα τοῦ ἀτόμου, εἰς αὐτὴν ἐνδιαφέρεται ἡ κοινωνία καὶ οὐδενὶ ἐπιτρέπεται ν' ἀφίη αὐτὴν ὑπὸ ἀμφισβήτησιν καὶ ἔκθετον εἰς τὴν κακοβουλίαν, ἢ τὴν συκοφαντίαν. Ὄφειλεν ὅθεν ὁ διασυρομένος δικαστὴς νὰ καταγγέλλῃ αὐθωρῶς τὸν διατριβογράφον ἐκεῖνον, ἵνα ἐκ τῆς δικαστικῆς

βασάνου νὰ ἀνακύψῃ ἀμείωτος ἡ δικαστικὴ τιμὴ, δι' ἣν ἐνδιαφερόμεθα πάντες. Ἀλλὰ καὶ εἰ ἀνώτεροι ἐπόπται τῆς δικαστικῆς ἀξιοπρεπείας παρείδον τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθήκοντων, μὴ προσκαλέσαντες ἀμέσως τὸν ὑβριζόμενον δικαστὴν νὰ ζητήσῃ ἱκανοποίησιν καὶ ἀνόρθωσιν τῆς ὑπολήψεώς του, διὰ τῶν νομίμων μέσων. Καὶ τοῦτο πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον, διότι φρονοῦμεν ὅτι ἡ δικαιοσύνη εἶναι ὡς ὁ κρύσταλλος τοῦ βροῦ τοῦ διαφάνειαν καὶ λαμπρότητα ἀμαυρῆ ἢ ἐλαχίστην πνοή· πνοὴ δὲ ἐπ' ἐκείνης εἶναι ἡ περὶ ἀκεραιότητος τῶν δικαστῶν ἀμφισβόλια· καθ' ὅσον ἄρθως ἐρρέθη ὅτι ἡ ἀκεραιότης τοῦ χαρακτῆρος τῶν δικαστῶν πρέπει νὰ ἴηαι καὶ νὰ νομίζεται ἐν τῷ κράτει ὡς μαθηματικὴ τις ἀλήθεια· τοσοῦτον δὲ σέβας ἀνάγκη νὰ ἐμπνέῃ ὁ δικαστὴς, ὥστε οὐδ' ἡ ἀπλή ὑπόνοια ὅτι δύναται νὰ παραβῇ τὰ καθήκοντά του νὰ μὴ εὐρίσκη ποτὲ χάραν κατ' αὐτοῦ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ἡμεῖς τί ὀφείλει νὰ πράττῃ δικαστὴς οὗτινος ἀμυρσθητίζεται ἡ χρηστότης.

— Δυστυχῶς ἡ ἀγροφυλακὴ ἐνταῦθα πρὸ τινος καὶ κατ' αὐτὰς ἔχει κάκιστα· τὰ κτήματα παρεδόθησαν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ποιμένων καὶ τῶν κτηνοτρόφων ἀνευ ὄρων. Εἶ-αι λυπηρὸν ὅτι τὸ τόσον σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα διὰ τὸν τόπον ἡμῶν, διαρκῶς διατελεῖ παρημελημένον μ' ὅλας τὰς παραστάσεις τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τὰς ὑποδείξεις τοῦ ἐγγωρίου τύπου. Εἰς τινὰς ἐξοχικὰς περιφερείας τὸ κακὸν τοῦτο ἤχθη εἰς βαθμὸν τόσον ἀνοικονόμητον, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ προκαλέσῃ συγκρούσεις καὶ αὐτοδικίας ἐν προσεχέι μέλλοντι· καὶ εὐλόγως, διότι οὐδεὶς ἀνέχεται νὰ βλέπῃ τὴν περιουσίαν του καταστροφωμένην, ἐνῶ ἄρκστον δημοτικὸν γρῆμα ἐξοδεύεται πρὸς φροῦρησιν αὐτῆς. Ὄφειλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γνωρίζοντες τὰ τῆς ἀγροφυλακῆς, ὅτι πρὶν τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀγροφυλάκων ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, τὰ κτήματα τῆς ἐξοχικῆς περιφέρειας ἐφυλάσσοντο ἐπιμελέστερον καὶ τοῦτο ἐνισχύει τὰ θρυλούμενα ὅτι οἱ κκ. Σύμβουλοι ὡς ἀγροφυλάκας ὑπέδειξαν τοὺς ἰδίους ἐπιστάτας καὶ ἄλλους ἀνθρώπους ἐκεῖνους μόνους ὑπηρετοῦντας. Παρομοία κατάστασις δὲν δύναται, κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην μάλιστα, νὰ παραταθῇ ἐνταῦθα, ἀνευ μεγίστων ζημιῶν τῆς κτηματικῆς καὶ ἀγροτικῆς τάξεως καὶ χωρὶς νὰ προκαλέσῃ βαρυτάτας μομφὰς κατὰ τῶν ἐπιτετραμμένων τὰ τῆς ἀγροφυλακῆς παρ' ἡμῖν· διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν νὰ ληφθῇ πᾶσα φροντίς περὶ ἐξασφαλίσεως τῶν κτημάτων ὅσον τάχιστα, διότι πολλοὶ ἰδιοκτῆται, καθ' ἃ γνωρίζομεν, διὰ τῶν ὄπλων προτίθενται ν' ἀπελάσωσιν ἐκ τῶν κτημάτων τῶν τὰ λυμαινόμενα αὐτὰ κτήνη. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχει καθήκοντα καὶ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ νὰ ἐπιτελέσῃ, δι' ἃ ἐφιστῶμεν καὶ ταύτης τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

— Ὁ συλλήσας τὸν ναύτην τοῦ ἐνταῦθα Νεκροταφείου περὶ οὗ ἐγράψαμεν εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον, ἀνεκάλυφθη καὶ συνελλήθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ παρεπέμφθη εἰς ἀνάκρισιν προφυλακισθεὶς. Σὺν τῷ αὐτοῦργῳ ἀνεκαλύφθησαν καὶ τὰ

κλοπιμαῖα. Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἀθλοῦ τούτου ὀφείλεται εἰς εὐφῶν ἐνεργεῖαν τοῦ γραμματέως τῆς ἀστυνομίας κ. Θ. Ζούκη, εἰς τὴν νοημοσύνην τοῦ ὁποῦ καὶ ἄλλας πολλὰς ὀφείλει ἡ ἡμετέρα ἀστυνομία ἐπιτυχεῖν. Ὁ κ. Ζούκης ἐπιμελούμενος δύναται νὰ ἀποβῇ χρήσιμος ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος.

— Ἡ αἰτήσις τοῦ παρ' ἡμῖν Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, περὶ μετακλήσεως ἐν Ἑλλάδι Ἑυρωπαίου τινὸς γεωπόνου καὶ παθολόγου τῆς ἀμπέλου πρὸς ἐξέτασιν καὶ καθορισμὸν τῆς νόσου τῶν κλιμάτων, ἀνθρακίτιδος, περὶ ἧς τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τὸ σφοδρολογούμενον δημοσιευθὲν ὑπόμνημα, ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὑποστηρικθεῖσα δὲ ἐν τῇ βουλῇ ὑπὸ τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν καὶ τοῦ κ. Ἀθ. Πετιμεζᾶ βουλευτοῦ Καλαβρυτῶν, ἐπεψηφίσθη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἢ πρὸς τοῦτο ὀφαιτουμένη δαπάνη. Ἡ δαπάνη αὕτη τοῦ κράτους ἀποβλέπουσα εἰς ἀντικείμενον μεγίστης ἀξίας διὰ τὸν τόπον, δὲν εἶναι ἐκ τῶν περιττῶν, προώριστα δὲ νὰ ἐξυπηρετήσῃ σπουδαία συμφέροντα. Μετ' ἀληθοῦς ὑπερηφανείας βλέπομεν καθ' ἐκάστην ἐνισχυομένην τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐπ' αἰσίους ὑπάρχοντος παρ' ἡμῖν Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, καὶ ἐκτιμώμενα κατ' ἄξιαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὰ αἰτήματά των· διότι γνωρίζοντες καλῶς ὑπὸ ποίων ἰδεῶν ἐμφορεῖται τὸ σωματεῖον τοῦτο, ὅτι πάντοτε ὑπ' ὄψιν ἔχει τὸ κοινὸν συμφέρον ἐν τῇ γενικότητι του καὶ ὅτι οὐδέποτε ποιεῖται κατάχρησιν τῆς ἠθικῆς ἰσχύος του, εὐχαρίστως παρατηροῦμεν ὅτι ὁσμηρὰ ἀποβαίνει ἀξίόπιστος διερμηνεύς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἡμετέρου ἐμπορίου. Εἰς τὴν εἰλικρινῆ καὶ περαιομένην ἐνεργεῖαν τοῦ σωματείου τούτου, ἐργαζομένου ἀθροῦσως, ἢ πῶλις ἡμῶν πολλὰ ὀφείλει κυβερνητικὰ μέτρα σωστικὰ τῶν γενικῶν συμφερόντων, καὶ πολλὰ νομοθετήματα διευκολύνοντα τὴν ἀπρόσκοπτον τοῦ ἐμπορίου κίνησιν. Οὐδὲν ἥττον ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὰ αἰτήματα τοῦ Συλλόγου τούτου, τυγχάνουσι πάντοτε παρὰ τοῖς ἡμετέροις βουλευταῖς θερμὴν ὑποστήριξιν καὶ ἐκτιμῶνται παρ' αὐτῶν κατ' ἄξιαν, ὅπερ εἶναι λίαν τιμητικὸν δι' ἀμφοτέρω τὰ μέρη.

— Παρητηρήθη ἡμῖν παρὰ καλλίστου καὶ ἀξιότιμου φίλου ὅτι ἡ περὶ μετακλήσεως Ἑυρωπαίου γεωπόνου ἢ παθολόγου τῆς ἀμπέλου πρὸς ἐξέτασιν καὶ καθορισμὸν τῆς νόσου ἀνθρακίτιδος αἰτήσις τοῦ ἡμετέρου ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἔχει τὴν φιλοτιμίαν τοῦ παρ' ἡμῖν γεωπόνου κ. Γενναδίου, ὅστις ἐζήτησεν ἐπανειλημμένως τὴν νόσον ἐκείνην τῶν ἀμπέλων καὶ καθώρισεν αὐτὴν ἐπιμελῶς. Ἐννοοῦμεν τὴν ἄκραν λεπτότητα τοῦ ἀξιότιμου ἡμῶν φίλου πρὸς τὸν κ. Γεννάδιον, οὗτινος τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν φιλοπονίαν πάντες ἐξετίμησαν ἐνταῦθα καὶ πλείοτερον παντὸς ἄλλου ὁ ἐμπορικὸς Σύλλογος, ὅστις οὐδὲ τὸ παράπαν διὰ τῆς αἰτήσεώς του ἐκείνης προέθετο νὰ ἐκφράσῃ ἢ ὑποδηλώσῃ δυσπιστίαν πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ τὰς γνώμας τοῦ ἡμετέρου γεωπόνου. Πρὸς ἀποφυγὴν παρομοίων παρεξηγήσεων, δηλοῦμεν ὅτι ὁ ἴδιος κ. Γεννάδιος οὐ μόνον προφορικῶς ἐπανειλημμένως

συνέστησε πολλοίς τὸ μέτρον ὅπερ ἐξήγησατο ἐπ' ἐσχάτων ὁ Σύλλογος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ ἐν φυλλάδιῳ δημοσιευθέντι πρὸ καιροῦ καὶ πραγματευομένῳ περὶ τῆς νόσου ἀνθρακίτιδος, διὰ μακρῶν καὶ δι' ὧν λόγων ὑπεστήριξε τὴν αἰτησίν του καὶ ὁ ἔμπορ. Σύλλογος, συνιστᾷ τῇ Κυβερνήσει τὴν μετέκλησιν Ἑυρωπαϊοῦ παθολόγου τῆς ἀμπέλου πρὸς ἐξέτασιν καὶ καθορισμὸν τῆς νόσου ταύτης, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἔμπορ. Σύλλογος ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἦλθε πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γνώμης τοῦ κ. Γενναδίου, καὶ πρὸς πλειωτέραν πίστωσιν τῶν ἰδεῶν του.

— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἡμῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ συνεδριάσει, τῇ προτάσει τοῦ προεδρεύοντος μέλους αὐτοῦ κ. Νικολ. Χαϊδοπούλου ἐψηφίσαστο ὑπὲρ τοῦ ἐνταῦθα Πτωχοκομείου συνδρομῆν δρ. 5,000. Ἡ πράξις αὕτη τιμᾷ καὶ τὸν προτεινόμενα καὶ τοὺς ἀποδεξαμένους αὐτὴν συναδέλφους του καὶ τὸν κ. Δήμαρχον ὅστις προθύμως ὑπεστήριξεν αὐτήν. Ἡ χρησιμότης τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἰδρύματος ἐστὶ πανθομολογουμένη, ἔνεκεν δὲ ἀπροόπτων τινῶν δυσχερειῶν οικονομικῶν, ἀλλως τε παροδικῶν, περιήλθε κατ' αὐτὰς εἰς κρίσιμον θέσιν ἡ ἀρωγὴ ὅθεν τοῦ ἡμετέρου δήμου, ἐν τοιαύτῃ περιστάσει, ἔχει ἀνυπολόγιστον ἀξίαν διὰ τὸ Πτωχοκομεῖον, ὅπερ οὕτω σώζεται καὶ ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον ἀποβλέπον εἰς αἰσιώτερον μέλλον. Οὐδὲ ἦτο δυνατόν νὰ δειχθῇ ὁ δῆμος ἡμῶν ἀδύνατος πρὸς τὴν φιλανθρωπικὴν τοῦτο ἰδρυμα, ὅπερ μ' ὅλον ὅτι δὲν εἶναι ἐξάρτημα αὐτοῦ, ἐστὶ μὴ τῶν ἐστιῶν τῆς δημοσίας φιλανθρωπίας καὶ συμβάλλει εἰς τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐπαιτείας, παρέχον διὰ τῆς ἐργασίας του ταύτης ἀξίαν λόγου ὑπηρεσίαν εἰς τὴν δημοτικὴν λειτουργίαν. Ὁ κ. Χαϊδοπούλος, ὁ εἰσηγητὴς τῆς προτάσεως ταύτης παρὰ τῷ δημοτ. συμβούλιῳ, δι' ὠραίας πράξεως ἐγκαινίζει τὴν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Πτωχοκομείου εἰσροδῶν του, καὶ δικαιοῖ τὴν περὶ αὐτοῦ ἀγαθὴν γνάμην τῶν συμπολιτῶν του.

— Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Πρασάκας ἀπέστειλεν ἐκ Μασσαλίας, διὰ τοῦ συμπολίτου μας κ. Κωνσταντίνου Φαρλοπούλου, συνδρομῆν 500 φράγκων, ὑπὲρ τοῦ ἐνταῦθα Πτωχοκομείου, ἅτινα παρεδόθησαν ἤδη τῇ Διοικητικῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου οἴκου. Ὁ κ. Πρασάκας εἶναι γνωστός διὰ τὰ φιλόφρανα αὐτοῦ αἰσθήματα, δὲν εἶναι δὲ ἡ πρώτη ἤδη φορά καθ' ἣν ἀναμνησκαται καὶ μακροθεν τοῦ ἡμετέρου Πτωχοκομείου καὶ εὐεργετῆ αὐτῷ γενναίως, διότι τὸ σεβαστὸν (αὐτοῦ ὄνομα) πρὸ πολλοῦ εἶναι ἀναγεγραμμένον εἰς τὴν στήλην τῶν εὐεργετῶν τοῦ καταστήματος καὶ μετ' εὐλογιῶν φέρεται ἀνὰ στόμα τῶν ἀξίων ἐλλέου; καὶ συμπαθείας συμπολιτῶν μας τῶν βιούντων ἐν εἰρήνῃ ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου οἴκου. Εἶναι ἀρκετὰ παρήγορον καὶ διὰ τοὺς ἀπόρους καὶ διὰ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Πτωχοκομείου, ὅτι ἐνθυμοῦνται τὴν ὑπάρξιν αὐτοῦ καὶ ἐκτιμῶσι τὴν ἀγαθοποιὸν του ἐνεργεῖαν φιλόφρανοι ψυχαὶ πόρρω ἡμῶν εὐρισκόμεναι, ἐνῶ αἱ ἐγγύς ἡμῶν φαίνεται ὅτι τὸ ἡλθμονήσαν καὶ ἀδιαφοροῦσιν ἐν θᾶ ὑπάρξῃ ἢ οὐ.

— Εὐμένως ἀνεκοινώθη ἡμῖν τὸ σχέδιον τοῦ κατὰ τὴν παραλίαν ὁδοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου μελετωμένου νὰ πληθῇ κυματοθραύστου, περὶ οὗ ἐν δυσὶ προηγουμένοις ἀλλοῖς ἡμῶν ἐξεθέσαμεν τινὰ. Εὐχαριστῶντες δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι τὸ ἔργον ἐμελέτηθη μετ' ἐπιστάσεως καὶ ἐσχεδιάσθη μετ' ἐπιστήμης παρὰ τοῦ ἀξίου καὶ φιλοπόνοου μηχανικοῦ κ. Α. Σοφίου, εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ὁποίου ὁ ἡμέτερος δῆμος πολλὰ ὀφείλει ἀξιόλογα ἔργα. Μετ' ἀνυπομονησίας τὸ κοινὸν ἐνταῦθα περιμένει νὰ ἴδῃ τὴν ἐναρξίν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ χρησιμωτάτου τούτου ἔργου.

— Τῇ ἀξιεπαίνῳ φροντίδι τοῦ κ. Δημάρχου ἡμῶν ἀποζητῶνται κατ' αὐτὰς δι' ὀχρῆσκων καὶ χανδάκων τὸ μεταξὺ τοῦ ἐνταῦθα Ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου καὶ τῆς οἰκίας κ. Κορύλλου προαιώνιον ἔλος, ὅπερ τοσάκις κατεδείχθη τοῖς ἀρμόδιοις ὡς

ἐστὶα μισμῶν καὶ χαρῶν αὐτῶν τῶν πέριξ οἰκούντων, ὡς πραγματικῶς μέχρι τοῦδε ἦτο. Εὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι ἡ τελομένη ἐργασία ἐκτελεῖται ἐν σπουδῇ καὶ προσηγορῶν ὑγιάνσιν τοῦ μέρους ἐκείνου καὶ ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος μελετᾷ εὐρύτερον σχέδιον πρὸς ἀποξήρανσιν συστηματικώτερον. Ὁ ἴδιος φιλόπονος καὶ πρόθυμος μηχανικός κ. Σόφιος ἀνέλαβε νὰ σχεδιάσῃ καὶ νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου, ὅπερ πρὸ πολλοῦ ἐπιβάλλετο ἀναποδράστως χάριν τῆς κοινῆς ὑγείας.

— Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἡμῶν διὰ τῶν μικρῶν μέσων καὶ πόρων τῆς δὲν παραμελεῖ ὡφελιμώτατα τινὰ ἔργα χάριν τῆς ὑγείας τοῦ τόπου. Ἐκτός τῆς ἀποξηράσεως τοῦ ἔλους, περὶ οὗ ἀνωτέρω, καὶ ἡ καθαριότης τῆς πόλεως τηρεῖται ἐν γένει καλλίστη καὶ ὀχρῆτοί τινες ἀναγκαῖοτάτοι ἐγένοντο τῇ φροντίδι τῆς καὶ οὐδὲν παραμελεῖται τὸ συντελοῦν εἰς τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τοῦ τόπου. Οἱ ἀξιούντες νὰ ἐπιτιμῶσι τὰς τοπικὰς ἀρχὰς διὰ πᾶσαν παράληψιν τοῦ καθήκοντος, ἰσχυροτέρων αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ ἀνομολογῶσι δημοσίᾳ τὴν περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν κοινῶν ἐπιδοσῶν τῶν τῶν ἐφ' ἡμῖν χαίρομεν ὅτι ἀπὸ τινος ἢ δημοτικῆς ἡμῶν ἀρχῆς μόνον ἀφορμὰς εἰς ἐπαίνους μᾶς παρέχει καὶ καθίστησιν οὕτω τὸ ἔργον ἡμῶν καὶ εὐχερὲς καὶ εὐάρεστον εὐχόμεθα δὲ ὅπως ἡ δημοτικὴ ἡμῶν ἀρχὴ διὰ τῆς πολιτείας τῆς καταστήσῃ τὴν ἀμερόληπτον δημοσιογραφίαν, ἀπὸ κατηγοροῦ καὶ ἐπιτιμητοῦ, χρονογράφον τῆς ἀγαθῆς αὐτῆς ἐνεργείας καὶ ἐπαινετῆν τῶν κοινωφελῶν ἔργων τῆς.

— Ἐν τῷ χωρίῳ Ἀλυσσῶ τοῦ δήμου Πατρέων περὶ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ὁ Γεώργιος Πετρόπουλος μετὰ προηγουμένην ἐρίδα πρὸς τὸν Γεώργιον Σφυρῆν, ἀπέκτεινεν αὐτὸν διὰ μαχαίρας.

— Τὴν ἰδίαν ἐσπέραν ἐνταῦθα καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν Καλαβρύτων, ὁ Ἀθανάσιος Κλάδης ἐπετέθη, δι' ἄγνωστον αἰτίαν, κατὰ δύο γυναικῶν τῆς Ἀναστασίας Καλπούρου καὶ Ἀνδρομάχης Καλπούρου καὶ ἤρτησεν αὐτάς.

— Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς λεμβούχοι τινὲς ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ἐν οἷς καὶ τις Φωτῆος Φωτάκος ἐτραυματίσαν τὸν ἐπιβάτην Ν. Γιαννακόπουλον. Τίς θὰ ἐλευθερώσῃ τὸν τόπον τοῦτον ἐκ τῶν λεμβούχων, οἵτινες κατέστησαν φόβητρα παντὸς ξένου καὶ ἐντοπίου;

— Ὁ ἐνταῦθα ἐμπορικὸς σύλλογος ἀ' Ἐρυθρῶν ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰς παρεμβαλλομένας εἰς τὸ ἐμπόριον δυσχερίας ὡς πρὸς τὴν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ τηλεγραφικὴν συγκοινωνίαν, διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀμέσου συναφείας πρὸς τὴν Ζάκυνθον, δι' ἧς τὰ ἐντεῦθεν τηλεγραφήματα μεταβιβάζονται εἰς Ἑβρώπην, μετὰ λύπης, δὲ βλέπων ὅτι διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς διὰ Τρεπίτου τηλεγραφικῆς γραμμῆς, συνεχῶς ἢ μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συγκοινωνία πρακτικῶς καὶ διακόπτεται καὶ ἐκ τούτου τὸ ἐμπόριον προσκόπτει, δι' ὑπομνήματός του κατέδειξε τῇ Κυβερνήσει ὡς ἀναπόφευκτον ἀνάγκην τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν πόλεως τὴν ἀμέσον σύνδεσιν αὐτῆς πρὸς τὴν Ζάκυνθον δι' ὑποβρυχίου καλωδίου ἰδιαιτέρου. Τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου ἀνεκοίνωσε προσέτι τῇ Κυβερνήσει ὅτι προσέκαλεσεν ἤδη ἐξηγήσεις τινὰς περὶ τούτου παρὰ τῆς διευθύνσεως τῆς ἐν Ζάκυνθον ἀ' Ἀνωμόμου Ἀνατολικῆς ἐταιρίας καὶ ὅτι εὗρεν αὐτὴν διαπεθειμένην νὰ πληρῶσῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην τοῦ τόπου ἀντὶ εὐλόγου ἀμοιβῆς. Τὸ Προεδρεῖον συνεπῶς παρεκάλεσε τὴν κυβερνήσιν ὅπως τὸ ὑπουργεῖον ἀναλάβῃ εἰς ἑαυτὸ τὰς μετὰ τῆς ῥηθείσης ἐταιρίας διαπραγματεύσεις, περὶ ἀμέσου συνδέσεως τῶν Πατρῶν πρὸς τὴν Ζάκυνθον δι' ἰδιαιτέρου ὑποβρυχίου καλωδίου, καὶ πληρωθῇ οὕτω χρεῖς τοῦ ἐμπορίου μας ἀναπόφευκτος. Πεποιθασμένον τὸ ὑπουργεῖον ἐν τῇ ὀρθοφροσύνῃ του, θὰ ἐκτιμᾷ τὸ αἴτημα τοῦτο τοῦ ἡμετέρου ἐμπορικοῦ συλλόγου καὶ τὴν ὡφελιμότητα τοῦ προτεινομένου μέτρου.

Ἐργασίαι Δημοτ. Συμβουλίου.

Περαιωθειῶν τῶν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διαπραγματεύσεων τοῦ δήμου Πατρέων, διὰ τὴν συνομολόγησιν τοῦ δανείου τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων, τὸ Δημοτ. Συμβούλιον κατὰ τὴν συνεδριάσιν αὐτοῦ τῆς 24 ἡμέρας, ἐπέτρεψεν εἰς τὸν κ. Δήμαρχον τὴν ἐξόφλησιν τοῦ πρὸς τὴν Πιστωτικὴν Τράπεζαν Δημοτ. χρέους ἐκανόνισε δὲ τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ ὡς ἑξῆς: Διὰ μὲν τὰς 16,587 ἑμολογίας τοῦ Α' δανείου πρὸς 97 ἑκαστον φρέγκον φρ. 1.608,939 πρὸς 112 ἑκάς. δρ. 1.802,000, 11 διὰ δὲ τὰς 1,895 ἑμολογίας τοῦ Β' δανείου πρὸς δρ. 250 ἑκάς. » 473,750,

Ἐν ὄλῳ δραχ. 2,275,750, 11

καὶ τὸν τόκον αὐτῶν πρὸς 8 ὄ/ο κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου 1880 μέχρι ἐξοφλήσεως. Συνάμα διώρισεν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν δημοτικῶν Συμβούλων τοὺς κκ. Γ. Τσερτίδην, Ἰωάν. Καραβάν, Θ. Λάγκουραν καὶ Περ. Κανελλόπουλον, ὅπως προσκαλέσωσι τοὺς διαφόρους πιστωτὰς τοῦ δήμου καὶ ἐξελέγξωσιν τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν, καὶ κανονίσωσι συμβιβαστικῶς τὰς ἐκκρεμῆς δίκας, ὅπως ὁ ἄλλος εὐρεθῇ θεῖν νὰ ἐξοφλήσῃ αὐτὰς πάραυτα, πρὸς ἀποφυγὴν περαιτέρω τόκων.

— Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδριάσιν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐπεψήφισε συνδρομῆν ὑπὲρ τοῦ ἐνταῦθα Πτωχοκομείου δραχ. 5,000 ἑτησίως.

— Ἐνέκρινεν ἐπίσης τὰ πρακτικὰ Δημοπρασίας τῆς εἰς θέσιν Ἀγυιᾶν ἐκπονηθείσης σταφιδάμπελου τοῦ ἐνταῦθα Δημοτικοῦ Νοσοκομείου ἐκ στρεμμάτων 27 πρὸς δρ. 1040 ἑκαστον στρέμμα, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Β. Μαραθῆα.

— Ἐχορήγησε πίστωσιν εἰς τὸν κ. Δήμαρχον δραχ. 2000 διὰ φάρμακα ὑπὲρ τῶν ἐνδεῶν.

Δημόσια ἔργα.

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Συντάκτην τοῦ «Φορολογουμένου.»

Ἀξιοθαύμαστος, τῇ ἀληθείᾳ, εἶναι ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ὑμῶν ἀπολογία τοῦ Νομομηχανικοῦ κ. Α. Βλάση, ἐφ' ὅσων δικαίως ὁ βουλευτὴς κ. Φωτῆας εἶπεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς περὶ τῶν δημοσίων ἔργων ἐν γένει Ἀχαϊῶν.

Πρῶτον βεβαίως ὅτι τὰ μετώπια δύο γεφυριδίων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χαλανδρίτζης καὶ εἰς θέσιν διαβολολάγκαδα κατέτεσον, παραλείπει ὁμοίως νὰ ἐκθέσῃ καὶ τὴν αἰτίαν τῆς πτώσεως τῶν. Ἀναγκαζόμεθα ὅθεν ἡμεῖς νὰ τοῦ τὴν ἐπενθυμίσωμεν κατέπεσον διότι ὁ Νομομηχανικός κ. Βλάσης διέταξε, πρὸς ὑποστήριξιν δῆθεν τῶν χωμάτων, νὰ κτισθῶσιν ἐπὶ τῶν μετώπων ξηρότοιχοι ὄγκου 200 κυβ. μέτρων καὶ πλέον φαντασθῆτε δὲ ἐάν ἦτο ποτὲ δυνατόν ὑπὸ τοιοῦτον βᾶρος ν' ἀνθῆξωσι τὰ μετώπια. Καὶ εὐτυχῶς ἡ κατασκευὴ τῶν ἦτο καλλίστη, ἀλλως Κύριος οἶδε ποίας καταστροφῆς παραίτιος θὰ ἐγένετο ὁ ἀξιότιμος Νομομηχανικός.

Προσέτι κατόπιν ὅτι ἐπὶ τοῦ καταστροφώματος τῆς ὁδοῦ Χαλανδρίτζης παρατηροῦνται κατακαθίσεις ἀσήμαντοι δι' αὐτὸν καὶ ὅτι ὁ ἐργολάβος εἶναι ὑπόχρεως νὰ διατηρῇ τὴν ὁδὸν ἐν καλῇ καταστάσει. Ἐρωτῶμεν, εἶναι δυνατόν νὰ εὐθύνηται νομίμως ὁ ἐργολάβος δι' ὁδὸν ἣν παρέλαβεν ὁ κ. Νομομηχανικός πρὸ ἐνός ἔτους καὶ ἤτις εὐρίσκειται εἰς χρῆσιν τοῦ δημοσίου; Φρονῶ ὅτι ὁ ἐργολάβος οὗτος, ὅστις δὲν εἶναι ὀδοτηρῆτης, δὲν εἶναι ὑπεύθυνος.

Ἐπάγει προσέτι ὅτι τὸ τμήμα τῆς ὁδοῦ ταύτης, Κουμπάρες, τὸ καὶ μᾶλλον ἐπικίνδυνον οὐδὲ μίαν ὑπέστη ζημίαν, ἀν καὶ τὸ ἐπίχωμα ἔχει ὕψος 30 μέτρων. Ἐρωτῶμεν, πού εὗρεν ἐκεῖ ἐπίχωμα; Διὰ νὰ διέλθῃ ἐκεῖθεν ἡ ὁδὸς ἐκόπη ἐν τῷ μάχιον τοῦ βουνοῦ ἔκχωμα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ βουνοῦ εἰς ὕψος 30 μέτρων εἶναι ἑδαφος στε-

ρεδν εκ φύσεως αν ταυτα ηλκισμόνησε τελείως ο κ. Νομομηχανικός ως υπάγη να τα ιδη επί τόπου.

Περί των γεφυρών Δεύκας ο κ. Νομομηχανικός παρατηρεί ότι απώλεσαν μόνον 10 κυβ. μέτρα χωμάτων και ότι τα επιχώματα μένουσιν ακλόνητα περιφρονήσαντα τας προσβολάς του χειμάρου. Διά καλήν τύχην του Νομομηχανικού αι κατά τό έτος τουτο προσβολαι του χειμάρου εισί τόσον ασήμαντοι ώστε δύναται τις να είπη ότι μόλις υπό μίαν γέφυραν διέβχεται όλίγον ύδωρ τολμώμεν δέ να παρατηρήσωμεν ότι εάν αι προσβολαι του χειμάρου τουτου ήταν ώς τό σύνθεσι ερμητικαι, δέν θα ήτο άπιθανον να παρέσυρον και αύτας τας γεφύρας.

Παρακολουθούντες τον κ. Νομομηχανικόν έν τή απολογία του έρχόμεθα εις τας έγγύς άλλήλων άνεγερθείσας γεφύρας επί της δημοτικής όδου Συχαινων και της έθνικής από Πικτρών εις Αίγιον. Περί αυτών λέγει ότι έτοποθετήθησαν ούτω κατ' έντολήν του κ. Δημάρχου και προς άποφυγήν άποζημιώσεων. Τουτο ούτως έχει' άλλ' αν ο κ. Δημάρχος υπέδειξε την θέσιν δέν είναι υπεύθυνος και διά την κατασκευήν της γεφύρας ήτις άνηγέρθη εις ύψος άνωτερον των 30 μέτρων υπέρνω της επιφανείας της γής και παρισσά ούτω έξαιρετικήν εικόνα όρου; άπέναντι της κοιλάδος. Έν τοιαύτη περιπτώσει παρακαλείται ο κ. Νομομηχανικός να έτοιμάση τον προϋπολογισμόν της άπαιτουμένης δαπάνης προς επιχωμάτωσιν και εξίσωσιν προς τό φυσικόν έδαφος και να δείξη διά πραγμάτων ότι δέν άπαιτούνται προς τουτο και διά να κατασκευασθή ή δημοτική όδος άμαξητή, τουλάχιστον 20 μυριάδες κυβ. μέτρα.

Απολογούμενος ο κ. Νομομηχανικός μετ' αξιοθαυμάστου τόλμης διαφύδη ότι ο κ. Νομάρχης διάταξε την άναστολήν της έκτελουμένης έπιχαλικώσεως επί της όδου Δχατίας. Εύτυχώς ο κ. Νομάρχης είναι παρών, επίσης δέ και οι ήμερομισθιοι εργαται και οι έπιστάται οιτινες έν ένι στόματι μαρτυρούν. Δέν λέγει τ' άλληθι ο κ. Νομομηχανικός και ότι κατ' έντολήν της διοικητικής αρχής τό έργον άνεστάλη, διότι ή όδος εκείνη έπιχαλικώμετο κατά την έκφρασιν του κ. Νομομηχανικού λίαν τεχνικά τως.

Περί της όδου ταύτης ο κ. Νομομηχανικός λέγει ότι ή όδοστρώσια είναι σήμερα καταδεδικασμένη και τή άλληθία εις τουτο δέν έχει άδικον καθ' ολοκληρίαν. Άλλ' αν αι όδοι σήμερα διαστρώνονται διά θραυστών χαλικων, ο κ. Νομομηχανικός λησμονεί ότι έδαφος οίον τό της όδου Δχατίας (γλύνα λασπώδης) δείται πρώτον όδοστρώσιας και μετ' αύτην θραυστών χαλικων. Ουδεις φρονών τω έσύστησε να ποιήσγη χρήση καλδερμιού επί της επιφανείας; οίουδήποτε έδάφους, οίον άπαντώμεν εις πολλούς πλαιούς δρόμους στρωθέντας επί Τουρκοκρατίας τω κ. Νομομηχανικώ υπεδείχθη ως αναγκαία και αναπόφευκτος μία κοιτόστρωσις εις τά κυριώτερα σημεία της όδου να αύτη άποβή βιάτή τολμώμεν δέ να παρατηρήσωμεν τω κ. Νομομηχανικώ ότι άνευ τοιαύτης κοιτοστρώσεως επί του προκειμένου, ή δι' ήμερομισθίαν έκτελουμένη έργασία της έπιχαλικώσεως δια σα βούρας της θαλάσσης, είναι έργον μάταιον, δαπανηρόν και αίτία δαπάνης αλογίστου.

Ο κ. Νομομηχανικός άποδίδει εις έαυτόν έπαινον ότι, άφ' ής ήλθεν ένταυθα έδόθη ώθησις εις τά δημόσια έργα παρ' ήμίν. Τή άλληθία ή δραστηριότης του έμφανίζεται εκ πολλών άτινα έπιφυλασόμεθα να έκθέσωμεν προσεχώς ίνα μη περιέρχηται εις την ανάγκην να αυτοεπαινεϊται, άλλά κυρίως και εκ τουτου, ότι δηλονότι ούδένα έξεμπερδευσε ν άκόμη έργολάβον και όλους τους έτυράντισεν εις βάρος του δημοσίου Ταμείου.

Έν τέλει της απολογίας του ούκ' οίδαμεν πώς ο κ. Νομομηχανικός κατώρρωσε να συνδυάση την δραστηριότητα του Δημάρχου κ. Θ. Κανακάρη προς την ίδιάν του. Άλλ' αν ήναι πανθομολογούμενον ένταυθα ότι ο κ. Δημάρχος έμπορείται υπό μεγάλου ζήλου προς επέκτασιν και βελτίωσιν της

δημοτικής όδοποιίας, παρ' ήνωστον είναι ή έτέρα ότι την χάραξιν και τή επέκτασιν των παρ' αυτού κατασκευαζόμενων δημοτ. όδων, άνέθετο εις ιδιαίτερον μηχανικόν, ο δέ κ. Νομομηχανικός είναι άθως πάσης επί του προκειμένου ενεργείας. Ποίαν σχέσιν δύναται να έχη ή δραστηριότης του κ. Δημάρχου διά την δημοτικήν όδοποιάν, ήν άνέθεσεν ούτος εις έτερον μηχανικόν, προς τά δημοσια έργα άτινα έπιτηρούνται και διευθύνονται παρ' του κ. Βλάση Νομομηχανικού;

Την άπάντησιν ταύτην, κ. Συντάκτα, στηρίζομένην, ως παρατηρείτε, επί πραγμάτων, θεωρώ άρκούσαν επί του παρόντος, ίκανήν δέ να μεταπεισθόν κ. Νομομηχανικόν περί ών εξέθετο εις τό φύλλον σας άπολογούμενος. Άν έν τούτοις έπιμείνη φρονών ότι υπό την διευθύνσιν του τά παρ' ήμίν δημοσια έργα έκτελούνται άνελλιπώς, δέν θα διαστάσωμεν να επανέλθωμεν έν τή δημοσιότητι μετ' μαρτυριών έκφραστικώτερον και άναμφισβητήτων.

Δέξασθε, κ. Συντάκτα, κ.λ. Α. Α.

Εκκλησιαστικά.

Πολλάκις άπεφάσισα να γράψω τινα περί πολλών έκτρόπων τά όποια παρατηρώ συμβαίνοντα έξακολουθητικώς παρ' ήμίν, άλλά τουτο μέν ή έν γένει έκρυθμος των πολιτικών πραγμάτων κατάστασις, τουτο δέ και ή βεβαιότης ότι, οι λόγιοι ή θελον ήχίση ματαίως εις ώτα μη ακουόντων, με άνεχαίτιζον' πλήν συμβάν τι, όπερ τελευταίον έγένετο έν οικία φίλου μου μοι επενθύμισεν όπερ πās έκαστος έχει προς την κοινωνίαν καθήκον, και είδον ότι ή περαιτέρω σιωπή μου ήθελεν είναι αύτοχρημα έγκλημα' άλλά πριν φθάσω εις τουτο ως προτάξω κατά σειράν άλλα τινα.

Και πρώτον παρατηρώ ότι εις πάσας τας ακολουθίας, και ιδία εις τό Βάπτισμα οι Ιερείς παραλείπουν πολλας εύχάς, και τουτο βέβαια επειδή κουράζονται ιστάμενοι όρθιοι επί μίαν ώραν, ή δέν παραλείπουν μεν αύτας, άλλά τας διαμοιράζουσι, τουτέστιν ιστάται ο εις έν τω θαλάμω και έτερος έν τή αίθουσή και άμφότεροι τ' αύτο χρονω ως άναγιώσκουσι πάπατρεχικώς αύτας' και τουτο άποδοτέον εις τό ότι έχουσι και άλλας τύρβας και δέν προφθάνουσιν όλας. Κρίμα τω όντι πώς οι πατέρες της εκκλησίας δέν άνελογίσθησαν τοιαύτην περιπτώσιν, άπ' εναντίας δέ έσχον και την άπερισκεψίαν ν' άπαιτήσωσι και αύτην την ζωήν των ποιμένων υπέρ των προβάτων, λησμονήσαντες καθ' ολοκληρίαν την γαστέρα... Είς δέ τους γάμους πάσας εύχάς δέν παραλείπουν τας όποιας νομίζουσι και περιττάς! τάλαινες νεόνυμφοι μισοστεφανομένοι!... Είς δέ τας κηδείας έιτός των παραλειπομένων, τίνι τρόπω άναγιώσκουσιν, όσας άναγιώσκουσι; Θα ένήμιζε τις εύλόγως ότι έτρεχον κίνδυνον ζωής και έσπευδον να τας άποτελειώσωσι τό ταχύτερον' παρέσγη δέ άπαξ και μάργυς εις δύο κηδείας τελουμένας ταυτόχρονως έν μι' και τή αύτή εκκλησία! Μάτην οι πατέρες άπέδειξαν τό άδιαίρετον της εκκλησίας τό ν' άναγιώσκηται μία ακολουθία επί πολλών νεκρών ταυτόχρονως (ως π. χ. επί επιδημιών) τό έννοώ, άλλ' εις την μίαν γωνίαν του Ναού να τελήται ή μία ακολουθία και εις την έτέραν άλλη, τουτο άφίνω να κρίνη πās έχέφρων, ούχι πλέον κληρικός άλλά και άνθρωπος καθ' όλου.

Και πάντα μέν ταυτα έχουσιν ως άφετηρίαν την καλοπέρασιν, διότι δέν έννοούσιν οι ήμέτεροι Ιερείς (ύπάρχουσι βέβαια και έξαιρέσεις, πλην αύται είναι σπάνια) να ταλαιπωρώσι, θέλουσι να τρώγωσι τον άρτον ούχι έν ιδρώτι του προσώπου των, όπως είναι ο κοινός κληρος άπάντων των βροτών... Έν τούτοις πάντα τά άνωτέρω έκτροπα είναι μηδέν παραβαλλόμενα προς τό εξής. Είναι τοίς πάσι γνωστόν ότι οι Ιερείς έκάστης ένορίας έχουσι προς άλλήλους συμφωνίαν ώστε όταν καλήται τις δι' οίανδήποτε ακολουθίαν να μη έρχηται αν δέν καλώνται άπαντες έμού συλλογάδην ίνα και άπαν

τες μαρτώνται τά ώρέλη του Ιερού αυτών σχήματος' θα ήτο καθαρά ματαιοπονια να υπενθυμίσω αυτίς ότι οι χριστιανοι Ιερείς προγενεστέρων εποχών δέν έλάμβανον καμμίαν πληρωμήν άπεκδοχόμενοι άνωθεν τον μισθόν αυτών και αποζώντες εκ μόνων των δωρεών και τούτων, ως εικός, γλίσχωρων έγω δέ τουτο μόνον' καλά όταν τις δύνηται να πληρώση 3 ή και 4 Ιερείς, άλλ' όταν δέν εύπορη; είναι δικαίον ο νεκρός να μείνη άκίδευτος και τό έκπνεόν βρέφος άβάπτιστον, εάν δέν εκπληρωθή ο άμείλικτος όρος της συλλήβδην προσκλήσεως πάντων τως Ιερέων; Ωστε δέν δύναται τις να στεφανωθή, ή μεταλάβη εκ των χειρών Ιερέως προς τον όποιον τρέφει ιδίαν αγάπην και σέβας, ούδδ να βαπτίση τό τέκνον των όπως αύτός θέλει, παρ' εάν ήτο παρισταμένου και τους λοιπούς άρνητικούς ποιμένας του χριστιανώμου πληρώματος; και έν τούτοις ούτως έχει τό πράγμα' και δέν εύρέθη εισέτι κανείς ίνα πατάξη καταφραλα τοιαύτην άσέβειαν' καταγγέλλω λοιπ' ταύτην και έξορίζω τους ήμετέρους Ιερείς να ταβάλωσι τους όρους αυτών' ως κάμωσι κοινός τας απολαβάς καταθέτοντες έκαστος τά εισπραχθέντα καθ' έβδομάδα και διαμοιράζοντες αυτά, άλλ' ο κόσμος να μείνη έλεύθερος όπως έκαστος τελή τας ακολουθίας και τελετάς του με τόσην πομπήν, όσην τω έπιτρέπουν τά μέσα και ή περιουσία του' άλλως παρατηρώ ότι πρέπει ή γλώσσα και ή δημοσιότης ν' άρχίσουν τό σωτήριο έργον των ίνα μη φθάσωμεν και εις χειρότερα, επειδή από ήμέρας εις ήμέραν καταπίπτει τό θρησκευτικόν αισθημα και πλήρης άπογοήτευσις καταλαμβάνει βαθμηδόν και τον ένθερμώτερον χριστιανόν.

Ταυτα πάντα, καιτοι άποτόμως γραφέντα, δέν άποδειλιώ να παρακαλέσω ύμάς, φίλε κ. Συντάκτα, να καταχωρίσητε εις την καλήν ύμων έφημερίδα' άλλοίμονον εάν φθάσωμεν μέχρι της ανάγκης να συμπεριλαμβάσωμεν έν ταις διαθήκαις ήμων, και έμπορικάς διαπραγματεύσεις περί του τρόπου της κηδεύσεως του θάλλου ήμων σκηνώματος' πρέπει ή να λειτουργήσωσιν άκέραιοι οι θεοι Νόμοι της εκκλησίας, ή χιλιάκις προτιμώτερον να λίπωσι καθ' ολοκληρίαν τά παπατρεχικά μουμουρίσματα και ταυτα κολοβαμένα.

ΤΙΣ.

Φίλε Κύριε Συντάκτα!

Μετ' εύARES κείας άνέγνωμεν έν τω ύπ' αριθ. 333 φύλλω της έφημερίδος σας, διαβεβαίωσιν του συντάξαντος τό σχέδιον του έν Μερκάτω της πόλεως μας άνεγειρομένου οικόδομήματος δι' αγοράν, και τά δύο ειρηνοδικεία, ότι κατασκευασθήσονται έν αυτώ δέκα άπόπατοι και δέκα ούρητήρες (γράφε ούροδόχαι) άλλά μετ' θαρμασμού ίδομεν και έλέγχουσι ταυχρόνως, διότι μη φροντίσαντες, ως λέγει, πρώτον να ιδώμεν τά σχετικά σχέδια, τους όρους των συμφωνιών, και μη μεταβάτες επί τόπου ίνα άντιληφθώμεν του χρησιμεύσοντος προς την κατασκευήν των ύλικού, έγράψαμεν άνακριβώς έν τω προηγηθέντι της αυτης έφημερίδος αριθ. 334 μεμφόμενοι αυτου, ως μη προνοήσαντος περί της κατασκευής των' και έν τέλει ότι εάν οι 10 ούται μάς φαίνονται άνεπαρκείς να μάς προσθήση άλλους 10 (!).

Ημείς γράψαντες τό μνησθέν άρθρον και σχετίσαντές τό μ' έτερον παρεμφερές πρό μνηών έν τή αυτή έφημερίδι καταχωρηθέν αΠερί ούρεϊν και άποπατεϊν προετιθέμεθα να καταδείξωμεν εις τό όμματα του κοινού, και τοίς έν τέλει, την αυξάνουσαν άκολασίαν και έξαχρείωσιν, ήτις διδάσκειται διά της άναιδεας, μεθ' ής πās τις δπουδήποτε παρουσιάζει τά μέλη του, και άποπατεϊ ή ούρεϊ ιδίως δέ, υπεδείξαμεν και τά μέρη, ένθα κυρίως έξασκεϊται, μεθ' άπάσης της δαψιλειας, ή άσχημοσύνη αυτη' από της πολυθρηλλήτου κλιμακος παρ' την Παντάνασσαν, μέχρι και περίξ Μερκάτου, ίνα ληφθή έν τή γενική προνοία περί καθαριότητος, και μερικη επί της δέ της θέσεως, κατ'

τους νυν χαλεπούς καιρούς των λυμεινικών των πόλιν μας πολλαπλών ασθενειών κλπ. Και μετὰ τῶν καθ' ἡμέραν, λυσιτελών, πρὸς ἀποφυγὴν ἢ τοῦλάχιστον, πρὸς περιστολὴν τῆς τοιαύτης αἰσχρᾶς ἕξεως, ὑπεδείχμεν καὶ τὴν, ἐν τοῖς δημοσίοις καταστήμασι, κατασκευὴν τούτων, ἐν τῶν ἐπιπέδων, καὶ πλείστης σημασίας ἐστὶ, καὶ τὸ ἄνω εἰρημένον οἰκοδόμημα, ἐν ᾧ ὡς εἴχαμεν ἀκούσει μετὰ λύπης, δὲν θὰ κατασκευάζωνται ἀπόπατοι, ἀλλὰ μόνον οὐροδόχοι κλπ. Πᾶς τις βεβαίως, οἰκογενειάρχης μάστιχα, ἐκ τῶν ἀτυχῶς κακοκούντων τὴν συνεικίαν ταύτην, θὰ καταλαμβάνετο ὑπὸ σφοδρᾶς ἀγανακτήσεως, εἰς τοιοῦτον ἀκούσμα, εἰς παράλειψιν δηλαδὴ οὐσιώδη, δικαιολογούσαν τὴν κακοδομίαν τούτην, διότι παρελείπετο ὅτι προὔπηξεν ἀπακαίωτατον, καὶ ἴσως ἤθελε γράψει πλείονα καὶ πικρότερα μολοντοῦτο ἡμεῖς ἐπιφυλαχθέντες, ἐγράψαμεν, ὡς ἠκούσαμεν, καὶ ἂν οὕτω εἶ-αι ἀληθὲς κτλ. δὲν εἶδομεν ἀληθῶς τὰ σχετικὰ σχέδια τοῦ κτερίου, τοὺς ὄρους τῶν συμφωνιών κτλ. ἔνθα μᾶς παρέπεμπε ὁ κ. Τζέντζος ὅτι ἔπρεπε πρῶτον, νὰ ἀνεκλιθῶμεν, καὶ κατόπιν νὰ γράψωμεν, ἀλλ' εὐνόητον, πόσον δυσχερὲς τὸ τοιοῦτον, πρὸς μὴ μετέγοντα τῶν δημοτ. ἢ δημοσ. λειτουργημάτων, πολίτην, ἄλλως τε δυνάμενον νὰ ἰδῆ ἢ νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ τῆς ἀμέσεως ἐνδιαφερομένου, ἤτοι τοὺς ἀναδεξαμένους τὴν ἐργολαβίαν, ἐν συνόψει τὰ οὐσιωδέστερα πλὴν δὲν ὠκνήσαμεν νὰ εἰσέλθωμεν ἅπαξ καὶ, δις καὶ τρίς ἐν τῷ καταστήματι, ἀκελετῶ ὄντι εἰσέτι, καὶ διάφορον ὕλικόν εἶδομεν ἐκτεθειμένον, καὶ ἠρωτήσαμεν ἀπ' εὐθείας ἕνα τῶν ἀναδεξαμένων τὴν ἐργολαβίαν ταύτην (ὁστις δόξα τῷ Θεῷ ζῆ) μετὰ τῶν ἄλλων ἐρωτήσεων ἂν θὰ κατασκευασθῶσιν, καὶ ποῦ ἀπόπατοι, ὅστις μᾶς ἀπήντησεν ὅτι ἀπόπατοι δὲν θὰ κατασκευασθῶσιν, ἀλλὰ μόνον οὐροδόχοι, ὑποδείξας ἡμῖν καὶ τὸν τόπον. Ἄς πεισθῆ ὅθεν ὁ κ. Τζέντζος ὅτι δὲν ἐγράψαμεν κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφρασιν εἰς τὸ βρόχου, καὶ ἔτι περὶ τῆς ὁρῆς του, ἐνῶ ἔδύνατο ἀναρῶν τὸ ἀνακριβὲς νὰ ἰκανοποιήσῃ ἑαυτὸν καὶ τὴν κοινωνίαν, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ γράψῃ τὸ κακόηχον ἐκεῖνο σκῶμμα, ὅπερ ἡμεῖς, ἀπαξιούντες νὰ ἐγγίσωμεν, ἀφίνομεν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ.

Γ. Γ. Ὅψι παρατυχόντες τὸν δόντα ἡμῖν τὰς περὶ τῶν κοινῶν τόπων, πληροφορίας ἐργολάβον, ἠρωτήσαμεν αὐτὸν, διατὶ δὲν μᾶς ἐγνωστοποίησεν ἀκριβῶς περὶ αὐτῶν, ὅποτε τὸν εἴχομεν ἐρωτήσει, ὅστις μᾶς ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται καλῶς τοῦτο, καὶ πολὺ πιθανὸν νὰ ἦεν ἐσκοτισμένος κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, διότι τῶντι μόλις μέτεφερε σανίδα καὶ πάτερα, ἔφυγε μετὰ σπουδῆς κληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ὁροφῇ τεκτόνων. Ἐν τῇ ἀσφαλείᾳ ταύτῃ, κατεφύγομεν ἐν τῷ ἐπισήμῳ συμβολαίῳ, ἔνθα μᾶς παρέπεμψεν ὁ κ. Τζέντζος, καὶ ἀνέγνωμεν ὅτι ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν τοποθέτησιν εἰς δύο ἀποπάτων καὶ τεσσάρων οὐρητήρων» προστεθῆτωσαν, κατ' ἀναλογίαν, ἔστω καὶ τέσσαρες ὁμοιοὶ ἀνὰ δύο, ἐν ἑκατέρῳ, τῶν ἐπιποδομηθέντων Εἰρηνοδικείων, ὁμοιοὶ ἀγνοοῦμεν, ἂν συνετάχθη, καὶ ποῦ, ἐπίσημον συμβόλαιον, τὸ ὅλον δέκα, ἀλλ' ἔως τοὺς εἰκόσι, οὐς μᾶς ἀναφέρει ὁ κ. Τζέντζος, ὑπολείπονται ἕτεροι δέκα, καὶ ταῦτα ὡς πρὸς τὴν ἀκριβείαν αὐτοῦ, ἐλέγχοντος ἡμᾶς διὰ τὴν ἰδικὴν μας ἀνακριβείαν.

Κύριε Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος ὁ «Φορολογούμενος.»

Ἄπατὰ πολὺ ἑαυτὸν ὁ κακῆ μοίρα Γραμματεὺς τῆς Εἰσαγγελίας τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν Πολυχρόνης Ἰωαννίδης πιστεύων, ὡς διέδωκεν, ὅτι ἐγὼ ἐγράψα ἐναντίον του τὸ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 51 φύλλον τοῦ ἀφ' ἀποφ. διαφόρων κρυβείας ὑπὸ τρεῖς ἀστερίσκους, καὶ διὰ νὰ μειώσω τὴν ὑπόληψίν του! οὐ μόνον διότι ἡ κοινωνικὴ μου θέσις ἀσυκρίτω λόγῳ διαφέρει τῆς ἐκείνου, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀγωγή ἧς ἔτυχον καὶ τὰ φρονήματα ὑφ' ὧν ἐμποροῦμαι, οὐδὲ ἄλλως μοὶ ἐπέτρεπον νὰ γράψω καὶ κρυφίως μᾶ-

λιστα, κατὰ τίνος κατὰ Πολυχρόνη!! τοῦ ὁμοῦ τὸ ὄνομα καθ' ἑκάστην διασύρεται καὶ εἶναι γνωστός ὁ βίος.

Ἀλλὰ καὶ τίς χρεῖα νὰ γράψω ἐναντίον του, ἢ τί ὑπελείπετο ἐγὼ νὰ προσθέσω κατ' αὐτοῦ, ἀφοῦ αὐτὸς ὁ ἴδιος διὰ τῶν μέχρι τούδε πράξεων τοῦ ἀρκούτως κατεδείξεν ἑαυτὸν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡλίκος εἶναι.

Καὶ ἐν τούτοις, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ καλύπτῃ τὸ πρόσωπόν του τοῖς μολοντοῦτο νὰ παραμυρρῶν ἀναίδην τὴν ἀλήθειαν, ἐναντίον μάστιχα ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ μαρτυριῶν, προβάλλων ὅτι τὰς δραχμὰς 25,50 ο/ο περὶ ὧν καὶ ἡ κατ' αὐτὸν κλήσις, δὲν ἔλαβεν αὐτὸς ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ὁ Εἰσαγγελεὺς Βλάχος ἀπὸ τὸν Μίντζαν, ὅτι οἱ μάρτυρες ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δίκης 19 Ἰουνίου π. ε. καὶ πληρώθησαν αὐτὰς παρ' αὐτοῦ, (ἐνῶ ἐμφανίζομενος ἐνώπιόν τοῦ Εἰρηνοδικείου προέτεινε τὸ ἀπαράδεκτον τῆς κλήσεως λόγῳ ἀναρμοδιότητος!!), καὶ νὰ ἀποδίδῃ εἰς ἐμὲ, τὸν ὅποιον αὐτὸς οὐδὲ νὰ ἀνείσῃ δύναται, κερδοσκοπικὴν γάσιν ὅτι ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς κατ' αὐτοῦ κλήσεως καρδοκῶ τὴν λείαν, καὶ ὅτι ἀπηύθυνα τὴν κλήσιν ἐναντίον του ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Μίντζα, ὑποθέσας ὅτι ἤθελε φοβηθῆ, καὶ ἤθελεν ἴσως μὴ προσφέρει διπλάσιον ποσὸν εἰ μὴ τὸν ἐκθέσω!!!

Εἶ καὶ ἐπὶ τῶν ληρημάτων τούτων ἀπληξίον νὰ ἀπαντήσω, ἐν τούτοις ἵνα φιμώσω τὸν αὐθάδη τοῦτον καὶ καταγέλαστος ἀποβῆ μηδὲν ἔχων ἀντιπεῖν, κατὶδῆ δὲ καὶ ἡ κοινωνία τὸ ἀληθὲς ἐπιπροσθέτω καὶ ταῦτα.

Τὴν ἀποδιδουμένην μοι παρ' αὐτοῦ κερδοσκοπικὴν τάσιν ἀρκούτως ἀναιρεῖ αὐτὸ καὶ μόνον τὸ περιεχόμενον τῆς πρὸς με ἀπὸ 28 Νοεμβρίου π. ε. ἐπιστολῆς τοῦ Μίντζα ἔχον οὕτως ἐπὶ λέξει:

Φίλια τὴν 28 Νοεμβρίου 1880.

Ἀστόχησα νὰ σᾶς ἐρωτήσω διὰ τὴν προκαταβολὴν τὴν προτερηνὴν ὅπου ἤλθεν ὁ υἱὸς μου Θεόδωρος διὰ τοῦ μάρτυρας τῆς ὑπερασπίσεως, νὰ τὴν πάρετε νὰ μᾶς χρησιμεύσουν εἰς ἄλλην περίστασιν.

Ὁ ἰδικὸς Σας
Ἰωάννης Α. Μίντζας. β

Τὰ δὲ, ἂν αὐτὸς ἢ ὁ Εἰσαγγελεὺς Βλάχος ἔλαβε τὰς δραχ. 25,50 ο/ο (εἶ καὶ διὰ τῆς ἐν τῷ Φανῷ καταχωρηθείσης διατριβῆς του ὁμολογεῖ ὅτι αὐτὸς τὰς ἔλαβε) καὶ παρὰ τίνος, καὶ ἂν ἐνεφανίσθησαν οἱ μάρτυρες κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δίκης καὶ ἐπληρώθησαν αὐτὰς, καὶ ἂν εἶχε δῖθεν εἰς χεῖράς του κλήσιν ἢ κλήσεις ἐξοφληθείσας, θὰ δεῖξωσιν ὅσον οὕτω δι' ἀποφάσεώς των τὰ ἄρμόδια δικαστήρια μολονότι πᾶς τις δύναται ἀπὸ τούδε νὰ μορφώσῃ πεποιθήσιν ἐκ τοῦ περιεχομένου τῶν Πρακτικῶν Συνεδριάσεως ἔχοντος ἐν περιλήψει οὕτως:

α' Αἰθ. 1489.

Πρακτικὰ Συνεδριάσεως τῆς 19 Ἰουνίου 1880 τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Πάτραις Πλημμελειοδικῶν Δικασταὶ..... Κατηγορούμενος Ἰωάννης Μίντζας κάτοικος Φίλια ἀπὸν

Ὁ Εἰσαγγελεὺς μετὰ τὴν ἐπιτραπίεσιν ἐρημοδικεῖαν ἀπήγγειλε τὴν κατηγορίαν, εἰπὼν ὅτι ἐκλήτευσεν μάρτυρας τοὺς..... ἀπόντας.

Ὁ αὐτὸς ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης κλπ.

Τὸ δικαστήριον σκεφθὲν ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 1489 ε. ε. ἀπόφασίν του δι' ἧς ἀνέβαλε τὴν ἐκδίκασιν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἀορίστως, κατεδίκασε τοὺς ἀπόντας μάρτυρας κλπ.

Οἱ Δικασταὶ Διὰ τὴν ἀντιγραφήν
δ ὑπογραμματεὺς
Α. Γαλανόπουλος. β

Καὶ ἀφοῦ ἦναι πασιδῆλον ὅτι οἱ μὴ ἐμφανίζομενοι μάρτυρες εἰς τὸ παρ' ᾧ καλοῦνται Δικαστήριον καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δίκης, δὲν λαμβά-

νοῦσι δικαιώματα πορείας, οὐδὲ δικαιούνται τοιαῦτα ὥστε καὶ ἡ παρὰ τοῦ ἐγγηράσσαντος τὴν ὑπερείαν τῆς Εἰσαγγελίας Πολυχρόνη! ἐκαλομένη ἀπόδειξις πληρωμῆς μᾶς τῶν κλήσεων οὐδὲ ἄλλοι τὰ πράγματα διότι, καὶ ἂν πάροχ, ἐλήφθη προσφάτως παρ' αὐτοῦ πρὸς δικαιοσύνην του, καὶ παρανόμως παρὰ μάρτυρος ἀπολειφθέντος καὶ μὴ δικαιουμένου, δεστέθη ἡδὲ καὶ εἰκονικῶς ἐμφαίνει ὅτι ἐξοφλήθη.

Ἐγὼ δὲ, θὰ δεῖξω εἰς αὐτὸν ὅτι καθῆκον ἔχω καὶ τιμὴν μου θεωρῶν νὰ ὑπερασπίσωμαι τὰ δικαιώματά μου καὶ παντὸς ἀδικουμένου συμφώνως πρὸς τὸν ὄρκον μου καὶ τὸν Νόμον, ὅσον εὐτελὲς καὶ ἂν ἦναι τὸ ἀντικείμενον αὐτῶν, δὲν ἐπιτρέψω νὰ κληθῆ λείαν, τὰ διαπιστευθέντα αὐτῷ χρήματα, οὐδὲ νὰ οἰκειοποιηθῆ ταῦτα παρανόμως, ἀλλὰ θὰ τοῦ τὰ ἀφαιρέσω διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ καὶ θὰ τὰ ἀποδώσω εἰς ὄντινα ἀνήκουν, πρὸ τᾶστων οὕτω τὴν παρανομίαν, καὶ ἐκβάλλων τοὺς καπήλους ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τῆς Θεμίδος.

Α. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

Ἐκφράζω κατὰ καθῆκον τὴν εὐγνωμοσύνην μου εἰς τὸν κ. Ἀριστείδην Παναγόπουλον ἀρχιτέκτονα, σχεδιάσαντα καὶ ἐφορμύσαντα τὰ σχέδια τῆς οἰκίας μου, καὶ εἰς τὸν κ. Στέλιον Θεοδοσίου ἐργολάβον, ἐκτελέσαντα πιστῶ καὶ τιμίως ἅπασαν τὴν ἐργασίαν.

Χρῆστος Η. Κορύλλος.

Ἄριθ. 312
ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
Διακηρύττει ὅτι:

Ἀκυρωθέντων δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 9,739 διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν τῶν προκτικῶν τῆς ἐνεργηθείσης μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν προμήθειαν 2000 σιδηροδιπλῶν καὶ 2000 κλινοσανίδων, πρὸς καταρτίσιν 1000 κλινῶν, ἐκτίθεται ἡ προμήθεια αὐτῶν εἰς νέαν δημοπρασίαν, ἣτις ἐνεργηθησομένη ἐνταῦθα καὶ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον, ἀρχεται τὴν 6 ἔλευσομένου μηνὸς Μαρτίου ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ λήγει τὴν 8 τοῦ αὐτοῦ ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 11 π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12 τῆς μεσημβρίας.

Οἱ ὅροι τῶν συμφωνιῶν τροποποιηθέντες εὐρίσκονται εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν καὶ δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῶν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μειωθῶσιν, ἐπὶ μὲν τῶν σιδηροδιπλῶν κατ' ὅκῳ, ἐπὶ δὲ τῶν κλινοσανίδων κατ' ἐκαστήν.

Ἡ κατακύρωσις ἐστὶν ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν.

Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ τέλη τῆς σημερινῆς ἐξουσίας εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω καὶ διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδουμένων ἐφημερίδων «Φορολογούμενος» καὶ «Ἐμπορικὸς Παρατηρητής».

Πάτραι 20 Φεβρουαρίου 1881.

Ι. ΗΑΙΑΔΗΣ
(λοχαγός).

Ὁ ἐκδότης

Π. ΜΑΝΤΖΑΣ.